

וזו הנקראים ה' אלהיו ממש כי ע"י שהוא מכובן לתקן את המלכות לעילו הוא נתקן למטה והוא שנייהם נעשים בבחינת תמי"ם.

האדם נתקן למטה ע"י הציצית והתפילהין והמלכות נתקנת לעילו
לבטר אסתלקת איה גו דרגין על אין ואח"כ המלכות עולה לתוך
 המדרגות העליונות בכדי לקבל מוחין מז"א (מק"מ). **אוף חבי בר**
גש, אסתלק איהו לבטר בתפלין, גו דרגין על אין וכך
 האדם מתעטר אח"כ בתפליין של ראש שהם כנגד המדרגות העליונות של מוחין דז"א
(מק"מ). **יעל דא תמים תהיה עם יהוה אליה, עמיה ודקאי**
 ועל כך כתוב תמים 'תהיה עם ה' אלהיך', דהיינו עמו בודאי כי גם אתה תקבל בחינה
 מהמוחין דז"א ע"י ציצית ותפליין. **ודקאי בשעתא חדא, ברגעא חדא,**
איה אתקנת לעילא, ובר גש אתקן לחתא כי בודאי שכאשר
 בשעה אחת וברגע אחד שנתקנת המלכות לעילו אז כנגדה האדם נתקן למטה ע"י שהוא
 כיוון לתקנה בכח מצוות ציצית ותפליין.

דור המדבר לא זכו להכנס לארץ ולא זכו לייחוד פב"פ שנעשה בארץ
אמר רבי אילאי, כל אלין דהכא, בגונא דא מתקנן,
למהוי כל חד תמים עם יהוה ואמר רבי אילאי שככל אלו
 הצדיקים שהם נשמות דור המדבר שנמצאים בכך כדוגמתם כך הם נתקנים, כי אז כל
 אחד זוכה לבחינת תמי"ם יחד עם המלכות שהם לאה ורחל. **יעל רוא דא,**

הלי'מוד היומי

במִדְבָּר הַזֶּה יִתְמֹא וועל דבר זה נאמר במדבר זה יתמו שהכוונה לבחינת תמי"ם. **אֵי תִּמְרוֹן דָּבָר אֲתָמָר לְבִישׁ אֲתָמָר** ואם תאמרו שם ש"ב' יתמו' הכוונה שזה נאמר לדבר רע שהם יתמו ולא לבחינת תמי"ם, **הַבִּי** הוא ו**וְדַי**, **דְּהֹהֶה לֹזֶן לְמַהֲווֹ כָּל חֶדֶת מִים עַם יְהֹהֶה בָּאָרֶץ** **קָדִישָׁא** אלא באמות כך הוא היה שהכוונה לדבר רע כי היה ראוי לכל אחד בדרך המדבר להיות תמים עם ה' בארץ הקדושה, **אַתָּר דִּיְהֹהֶה שָׁאָרִי תִּפְנֵז**, **לְמַהֲווֹ אָפִין בָּאָפִין כְּחֶדֶת עַמִּיה** שיווא המקום שהקב"ה השוכן שם ועי"ב הם יהייו עמו בבחינת פנים בפנים ע"י הייחוד פנים בפנים שנעשה בארץ, **וְהַשְׂתָּא כָּל חֶדֶת הָיִם תִּמְים בָּמִדְבָּר דָּא לְבָר**, **אַתָּר רְחִיק מִתְפֵן** אמןם עכשו ע"י החטא כל אחד זכה לבחינת תמי"ם רק במדבר שהוא נמצא מחוץ לארץ הקדושה כי הוא מקום רחוק ממש, **דְּלֹא יִסְתַּבֵּל אָנְפִין בָּאָנְפִין כְּחֶדֶת** **לְמַהֲווֹ עַם יְהֹהֶה בְּדַקָּא יִאָוֶת** ועי"ב הם לא יכולים להסתבל פנים בפנים יחד עמו בכדי שהם יהייו עם הקב"ה כראוי ולכך הם זכו להארת תמי"ם רק מבחינת אחר באהור מאחר שזו"ן היו או אחר באחור. **וְשָׁם יִמּוֹתָו, בָּמָה דְּחַמִּיתָוּן דַּעֲבָדֵין בְּכָל יוֹמָא** שכך הם עושים בכדי להזכיר מוזהמתם שהוא ע"י שהם כורים לעצםם כבר ומיד הם חוזרים לcoma בגופות מאירים כמו שראיתם שהם עושים כך

בכל יום [ק"ג].

צריכים לעשות כך בכל יום עד תחיתת המתים שאו תתבטל מהם הוועמה הזאת לנMRI אמןם שאלר אותו הדור לא התגברה בהם הוועמה התגברה בהם הוועמה ביותר ומהם כך הם

[ק"ג] והם היו כת אחרית שבדור המדבר שקלקו בעוון המרגלים יותר מכולם ומשום כך היליכו בטעות המרגלים יתיר מכולם ומשום כך התגברה בהם הוועמה ביותר ומהם כך הם

משה רבנו קיבל חבירים למערה שלו מרוב הענווה שלו **זֶפְאָה חֹלְקָבָן חַבְרִיָּא קְדִישָׁן, דָזְבִּיתָן לְכָל הָאֵי** ואמר להם רבי אילאי אשרי חלקם החברים הקדושים שזכותם לכל זה. **הַנִּיְתְּרִי מַעֲרֵתִי אַחֲרָגִין דִילְכּוֹ, דָלָא תְשַׁבְּחוֹ כָל דָא תְמִזּוֹן** והנה שתי המערות שאתם רואים שנמצאים בפנים אין לכם טעם להיכנס לשם מאחר שלא תראו שם את כל החברים, **דָאִינּוֹ גַו מַתִּיבְתָא בְמַשָּׁה, יִתְבִּי מַרְחִיק** מאחר שהם נמצאים מתחת למערתו של משה ושם הם יושבים מרוחק מאחר שהם לא יכולים לשבול את האור שבפני משה אולם בגלל שימושה רבנו הוא אז הוא מכניס אותם לשוכתו (מק"מ). **וַעֲלֵדָא בְּתִיב בְמַשָּׁה,** (במדבר יב) **עַנוֹ מַאֲדָמַבָּל** (ד"פ קס"ד נ"א) **הָאָדָם** ועל זה כתוב במשה 'ענו מאד מכל האדם'. **וַגְּבִיאָה עַלְאָה, קְבִיל לֹזֵן לְמַתִּיבְתָא דִילִיה** כי הנביא העליזון משה קיבל אותם לשוכתו מחמת הענווה שלו, **מִיוֹמָא דְשָׁאָרִי לְמַחְמִי כָל דָא, עַד הַהִיא שְׁעַתָּא שְׁבֻעָה יוֹמִין** ומהיום שהתחילה לראות אלו העדים את כל המראות של העולם העליזון עד אותה השעה כבר עברו שבעה ימים. **וְהָא לֹא הַוּ מִסְתַּבְּלִין בְּהָאֵי עַלְמָא בְּלֹזָם** ובכל אלו הימים הם לא היו מסתכלים וחושבים מעוניini העולם הזה כלל מאחר שהם היו מופשטים מכל החומר הגשמי של העולם הזה.

אור הרשב"י

כמורות ולכן רק אלו היו צרכיהם לעשות כן לנבטל מהם את זוהמתם (רמ"ק לעיל). **הליימוד היומי**

בצלאל נאמר עליו וא מלא אותו רוח אלקים בחכמה בתבונה ובדעת אמר לו רבי אילאי, זכאיין קדישין, אימא לכו מלין דשפתון ועוד אמר להם רבי אילאי צדיקים הקדושים שעבשו אני אומר לכם את הדברים ששמעתם שבצלאל הוא הרبيיעי למאורות העליונות (בנזכר בקס"ב ע"ב). ומלה קדרמהה כד תנדען מדיינו דמשחתא, בשמא גליפה מפרש, תנדען (ואף על גב) דבצלאל רביעאה איהו, דגנהורין עלאין והנה באשר תדעו את מידת המדייה של ז"א שהוא השם המפורש הויה החוק באוטיותיו בזה תדעו שבצלאל שהוא אחוז בו"א שהוא הפרצוף הרבייעי באורות העליונות. דכתיב שעליו כתוב, (שמות לא) זאמלא אותה רוח אלhim בחייב ובתבונת וב דעת שעה שהוא אחוז בו"א הוא התמלא בכל המוחין של החב"ד (זהר חי).

סוד האילן של שמונה עשרה כנגד שמונה עשרה חוליות שהאדם קופף במודים

מן דלא אסתבל חמוי יאטפתה. מן דלא אסתבל באינון תלת מלין טמירין, מה לעילא, מה לחתטא זכו' והנה הדבר השני ששמעתם מי שלא יסתבל הוא יראה והתפרק פירושו שהוא מי שלא יסתבל באלו השלושה [קח] דברים הנעלמים שהם מה למטה מה למעלה ומה לפנים

מה למעלה מה למטה מה לפנים ומה לאחר וככל שלא חם על כבוד קונו ראוי לו שלא בא לעולם.

[קח] אולי ציל בארכעה כי דבר זה קאי אמר כי דכתיב בחגינה פרק ב' משנה א' כל המסתבל בארכעה דברים ראוי לו באילו לא בא לעולם

